Incipit apologetica

ſiue rñſiua venerabilis magri Jo.
Garſon ſacre theologie doctoris
egregij et cancellarij pariſieñ. ad
quendã monachũ dom⁹ carthuſie
maioris querentez. Utrũ licitũ
foret ꝑ ſtudio lectõnis et exercitij
ſpũalis cõuentũ et ꝑlixitatē diui
officij dimittere Et qui libri eſſent
fructuoſius frequentandi In qua
quidē rñſiua ꝑmo epl'aris ꝑmittit
ꝓlogus poſt ſubnectunt decem ⁊
octo ↄſiderationes In q̃rũ ꝑmis
xij. ſuadet cenobitica ſtabilitas. et
arguit ſuſpecta loci ſeu ↄuent⁹ mu
tatio ꝑtextu ſeu colore maioris q̃e
tis et ꝑfectus In reliquis vẽo ſex
cõſiderationibus agit de libris a
mõcho in diuo officio et regulari/
bus obſeruãtijs cõtinue occupato
frequẽtandis

Grã vobis et pax

Si inimicos iubemur
diligẽ q̃nto magis eos
qui nos diligũt in veritate et ſin/
cẽitate ſalutis Nihil quippe ita de
bitũ. nihil plus nature cõſentaneũ
nihil efficacius ad diligi q̃z reda/
mes ſi amaris. et ames vt ameris
hoc eſt enim amatorium poculum
Seneca teſte ſine veneficijs ſiue ca
rie. ſ. Si vis amari ama. Durũ id
circo videri potuit verbũ illđ vře
charitatis de me et ad me Quis ꝓ
hibet etiã nõ amantē diligere? Sz
fuerit hoc dictum licẽtia ſermonis
amoroſi. qui legem neſcit. nec ſe ca
pit ſepe Ueniã ad alia ſup qui/
bus ilico rapuit anim⁹ me ſtilo cur
rente. ↄſiderationes videlz aliq̃s
ãnotare pñtibus annexas Suppe
tebãt alie ↄſiderationes plures. ſʒ
laſſitudo corpis et formido tedij
ↄpeſcuerũt ſcribẽtẽ Sane ſuadeo
ꝑmũ totũ religionis ſtudiũ trãſire
i affectũ cordis. nõ tñ a ccipio ꝑ h
affectũ qualẽcũqȝ ſed ſanctũ ⁊ ca
ſtum Nã tranſibant illi de quibus
ꝑs loquit in affectuz prauũ. dum
ꝓdijt quaſi ex adipe iniquitas eo/
rũ Habet auctor de ſpũ et aĩa bre
uem inter ceteras magnas mltas
et laudabiles cõſiderationē iſtam
Affectus inq̃t qui eſt ſpontanea et
ſuauis inclinatio ad aliud triplici/
ter in nobis attendit ſcz in ſupio/
ri pte rõnis. ⁊ in inferiori. ⁊ in ima/
ginatione Si ſpũs nr ſequit affe/
ctum ꝑmũ dicit homo ſpũalis. ſi
ſcđm dicit homo rõnalis. ſi tertiũ
dicit hõ aĩalis Poteritis in origi/
nali ſi placet videre latius Itẽ q̃z
in epl'a beati bernardi ad veſtros
frẽs de mõte dei Fuit opinio ce
lebris q̃ tota theologia nr̃a de/
beret magis cẽſeri affectiua q̃z ſpe
culatiua Rõez aſſignat vnus vali
dam Quia iubemur redigere oẽm
intellectũ in captiuitatẽ in obſeq̃ũ
xp̃i Plus eſt igit oĩs intellectus
theologice ad cultũ xp̃i ꝑ charita/
tis obſequiũ. q̃z ad ſpeculãdũ ma/
xime cũ finis legis ſit caritas Rur
ſum circa monitionẽ infra de ſcu/
ra doctrinaꝝ Placz hic addere q̃
ſermones magr̃ales qui fiunt ſuc/
cincte per diſtinctiones. valde illu/
minãt intellectũ. ⁊ ſine labore gra/

poſſit ſe ſubtrahere a
ui demulcēt etiā affectū. cū inſpicit
ſermo dei viuus et efficax. dum ad
modū colloquētis et ꝯtinētis eiō
ſe infūdit ſuauiter per ꝑticulas or
dinatim. Habet q̄ꝫ vltimū materia
circa pene ſingl'a pſalmoꝝ ꝛ alio
rum diuinoꝝ verba. pro exercitio
meditationis Exēpli grā Beatus
vir qui nō abijt in ꝯſilio impioꝝ
hic pōt aſſumi diſtinctio de beati
tudine Itē de viro Item de abire
Itē de ꝯſilio Et ita de reliqꝫ. De
mū nō eſt ꝯſiliū meū vt difficiles
q̄ſtiones et ꝓfūdas ſpeculatiōes
occupat⁹ in aſſiduo diuino ſeruitio
ſibi aſſumet intelligēdas Ubi re
quirit ociū maximū ac ingenij vi
uacitas. cum diſpēſatione vegeta
cerebri q̄eta et ſerena. ne forte fre
neſis aut alia incurrant incommo
da Sufficiunt igit̄ tractatuli faci
les et ad pietatē idonei Scriptuꝫ
lugduni anno dñi. 1426. per Joh̄
cancellariū pariſieñ.

Explicit ep̄l'a

Incipiūt ꝯſideratiōes

ad ꝓpoſitū quas bñ ꝯſiderare de
bet religioſus in diuinis multū occu
patus ꝓ ſerenatione conſcie

Conſide. prima.

Religioſus ille ꝯſi
deret in primis ꝙ dei ꝓui
dētia q in ſua diſpoſitōne ñ fallit̄
deduxerit ipm ad ordinē celebrē ꝛ
a ꝓbatū in quo iā ita ꝓfeſſus eſt

diuinis
poſt ꝓbatōnē ſolitā. vt reſilire fas
non ſit Faciat ergo de pia nc̄itate
ꝟtutē gratuitā. ꝛ meritoriā. q2 du
rū ē ſi cōn ſtimulū calcitret Sacri
legiū q̄ꝫ ſi volūtatē ſuā ruſ⁹ vſur
pet quam in ſupioris ſui vice dei
reſignauit
manus

Cōſide. ij.

Cōſideret ſcd̄o ꝙ iā ſibi viuen
dum eſt nō ꝓpria ſed aliena lege.
nō ꝓpria ꝫ aliena volūtate que tñ
originalit̄ a ſua voluntate ꝓceſſit
Nō eni quiſpiā ad ꝓfitendū coge
bat Secūda ē igit̄ deinceps aliēa
volūtas nō ꝑoccupāda. ñ docēda

Cōſide. iij.

Cōſideret tertio dict⁹ religioſ⁹.
qm̄ de⁹ bonoꝝ nr̄oꝝ nō eget Ac
piñ melior ē obediētia q̄ꝫ victima
Proptēa cēſeri dꝫ ꝑ regl'a genēa
li Illud eſſe meli⁹ illud pulcrius il
lud nobili⁹ illud vtili⁹ delc̄abilius
et honeſti⁹ qd̄ ē obedie ꝓximi⁹. ſit
illa res in q̄ obedit̄ vilis. abiecta.
turpis inutil̄. laborioſa vana. ſtul
ta. q̄ntūlibet inhoneſta. ſolo pc̄co
excluſo Exͫ hēmus in dn̄o noſtro
ih̄u xp̄o q̄ ſacerdotali et regio ge
nere ac ſpū ꝓphetico inſignis nu
dis ābulabat pedib⁹ aliiſq̄ꝫ maxie
hūilitatl. geſtis ſe deiecit. hāc exiſti
mās vt btūs hiero⁹ finalit̄ innuit
ſūmā nobilitatē videlicet deo pri
obedire Vñ et btā agatha ꝑ iudi
cē ſuū iculpata eo ꝙ huilē pſonā
ꝓpē xp̄i huiciū gerēt. rn̄dit prudē
tiſſime theologiſādo dicēs Sūma
ingenuitas hec eſt in qua ſeruitus
xp̄i comꝓbatur.